

Sygn. akt III AUa 58/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka – Radoniewicz (spr.) SO del. do SA Jacek Chaciński
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2015 r. w Lublinie

sprawy L. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 12 grudnia 2014 r. sygn. akt IV U 450/14

oddala apelację.

III AUa 58/15

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 28 lutego 2014 r. odmówił L. I. obliczenia emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wskazując, że w związku z tym, że decyzją z dnia 29.08.2008 r. przyznano ubezpieczonemu prawo do emerytury nie spełnia on wymogów do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 55 w/w ustawy.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Siedlcach złożył L. I. wnosząc o jej zmianę i obliczenie mu emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazując, że spełnia wszystkie warunki do obliczenia mu emerytury na podstawie art. 26 ustawy oraz że niniejsze prawo przysługuje mu niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą i w tym względzie powołał się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2013 r. II UZP 4/13.

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 12 grudnia 2014 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił L. I. prawo do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art.26 w związku z art.55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 1 stycznia 2014 roku. Sąd Okręgowy ustalił, że L. I. - urodzony (...), dnia 10 kwietnia 2013 r. wystąpił o przyznanie mu prawa do emerytury. Decyzją z dnia 25.04.2013 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od 24.04.2013 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i wyliczył jej wysokość na podstawie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wcześniej na podstawie decyzji z dnia 29.08.2008 r. ubezpieczonemu organ rentowy przyznał prawo do emerytury wcześniejszej od dnia 1.08.2008 r. i wypłatę emerytury zawiesił z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczonego zatrudnienia w (...) Producent Sprężyn w S.. Stosunek pracy z (...) Producent Sprężyn w S. został rozwiązany między stronami z dniem 6 listopada 2008 r. Następnie L. I. od dnia 7 listopada 2008 r. został ponownie zatrudniony w (...) Producent Sprężyn w S.. Po uzyskaniu emerytury w powszechny wiek emerytalny ubezpieczony w dalszym ciągu pozostaje w zatrudnieniu w wymienionym zakładzie pracy i składa co kwartał wnioski o doliczenie do stażu pracy kolejnych kwartałów zatrudnienia.

Dnia 30 stycznia 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury według nowych zasad. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił mu prawa do ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczony ukończył 65 lat i 1 miesiąc w dniu 24 kwietnia 2013 r. i według stanu na datę wydania zaskarżonej decyzji udowodnił 46 lat, 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych i w dalszym ciągu pozostaje w zatrudnieniu w (...) Producent Sprężyn w S..

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz.1440 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53.

Powołany w przytoczonym uregulowaniu przepis art.27 ustawy stanowi, że ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. (tak jak ubezpieczony) przysługuje emerytura jeżeli osiągnęli określony w tym przepisie wiek emerytalny – w przypadku ubezpieczonego wiek 65 lat i 1 miesiąc (ust.3 pkt 2 przepisu) i mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzny co najmniej 25 lat. Ubezpieczony osiągnął wskazany wiek emerytalny w dniu 24 kwietnia 2013 r., posiada on ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, bowiem na datę wydania zaskarżonej decyzji ubezpieczony udowodnił 46 lat, 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Tym samym uzasadnione jest stwierdzenie, że spełnia on warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z przepisem art.55 ustawy dalszym warunkiem do nabycia prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy jest, aby osoba spełniająca warunki do emerytury na podstawie art.27, po osiągnięciu wskazanego wieku emerytalnego kontynuowała ubezpieczenia emerytalne i rentowe i z wnioskiem o przyznanie emerytury (obliczonej na podstawie art.26) wystąpiła po dniu 31 sierpnia 2008 r. Analiza poczynionych w sprawie ustaleń wskazuje, że ubezpieczony spełnia te warunki.

Po osiągnięciu wieku emerytalnego 65 lat i 1 miesiąca ubezpieczony kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe, gdyż był zatrudniony od dnia 7 listopada 2008 r. do nadal w (...) Producent Sprężyn w S. i z tego tytułu podlegał obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu.

Niesporne jest również, że z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury ubezpieczony wystąpił po 31 grudnia 2008 r. tj. w dniu 10 kwietnia 2013 r., jak również w wnioskiem o obliczenie emerytury na podstawie art.26 ustawy tj. w dniu 30 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy wskazał, że przepis art. 55 ustawy znajduje się w rozdziale 4 dotyczącym ustalenia wysokości emerytur, o których mowa w art. 27-50e, tym samym nie dotyczy przyznania prawa do emerytury tylko sposobu jej obliczenia.

Wobec powyższego z brzmienia art. 55 nie może wysnuć wniosku, że skorzystanie z tego przepisu jest możliwe wyłącznie w sytuacji złożenia pierwszego wniosku o świadczenie. Powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażane wielokrotnie (uchwała SN z dnia 4 lipca 2013 r., II UZP 4/13, LEX nr 1342169 oraz wyroki SN: z dnia 10 lipca 2013 r., II UK 424/12, LEX nr 1341674, z dnia 4 września 2013 r., II UK 23/13, LEX nr 1375193 i z dnia 7 listopada 2013 r., II UK 143/13, LEX nr 1399861) Sąd Okręgowy przyjął, że w konsekwencji ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia według reguł art. 26 niezależnie od tego, czy wcześniej nabył emeryturę w wieku obniżonym lub emeryturę wcześniejszą.

Zgłoszenie wniosku o ustalenie prawa do emerytury na podstawie art. 27 przy jednoczesnym jej obliczaniu na nowych zasadach (art. 26) musi wiązać się z przeprowadzeniem przez organ rentowy symulacji mającej na celu stwierdzenie, która z emerytur (obliczana wedle art. 26 czy 53) jest kwotowo korzystniejsza dla wnioskodawcy, do czego ZUS jest zobowiązany.

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał naruszenie prawa materialnego tj. art.55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie tego przepisu i przyznanie ubezpieczonemu mającemu już ustalone prawo do emerytury przyznane na podstawie art.27 wyliczonej zgodnie z art.53 tej ustawy prawo do obliczenia emerytury na podstawie art.26 w związku z art.55 tej ustawy. Wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza zarzucanego naruszenia prawa materialnego – art.55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i podziela wykładnię tego przepisu dokonaną przez Sąd I instancji.

Należy wskazać, że dotychczasowe orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, wielokrotnie zwracało uwagę, że ustalenie i wyliczenie wysokości emerytury nawet prawomocną decyzją, której osoba uprawniona nie zaskarżyła do sądu ubezpieczeń społecznych, nie może pozbawiać prawa do ponownego zweryfikowania wysokości należnego świadczenia emerytalnego w wysokości zgodnej z bezwzględnie obowiązującym przepisami prawa ubezpieczeń społecznych i zasadą przysługiwania najkorzystniejszego świadczenia, którym - co do zasady - jest emerytura ustalona i wyliczona w jej najwyższej wysokości. Emeryt pobierający świadczenie emerytalne, który jest w dalszym ciągu osobą czynną zawodowo i z tego tytułu kontynuuje obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zachowuje status ubezpieczonego spełniającego warunki do uzyskania najkorzystniejszego wymiaru należnego mu świadczenia emerytalnego, w tym do jego wyliczenia na zasadach kapitałowych, jeżeli emerytura obliczona na podstawie art. 26 jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej, gdy spełnił warunki wymagane w art. 55 tej ustawy. Odmowa ponownego ustalenia wysokości świadczenia według innych zasad niż zastosowane w decyzji o przyznaniu prawa do emerytury byłaby oczywiście sprzeczna z przepisami Konstytucji RP (np. z jej art. 21 i 31). Odnosi się to do przedmiotowej sprawy, w której ubezpieczony emeryt kontynuujący ubezpieczenia emerytalne i rentowe - według miarodajnych ustaleń spełniał warunki, o których mowa w art. 55 ustawy emerytalnej i złożył wniosek o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., nie może być pozbawiony prawa do ustalenia i wyliczenia wyższego świadczenia emerytalnego.

Zgodnie z tymi zasadami ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 27 w związku z art. 55 ustawy emerytalnej, także i niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2013 r., II UZP 4/13, OSNP 2013 Nr 21-22, poz. 257).

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385 KPC oddalił apelację.